

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5685/18

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותרים: 1. וליד תייסיר עבד אלנבי
2. ספיה מוחמד חנאפסה
3. מחמד ראדי קריע
4. חסן ראדי קריע
5. עארף מחמד דאוד אלבו

נגד

המשיבים: 1. המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון
2. המנהל האזרחי
3. הממונה על הרכוש הממשלתי
4. מועצת התכנון העליונה
5. ועדת המשנה לתכנון איו"ש

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"ח בכסלו התשע"ט (26.11.2018)

בשם העותרים: עו"ד פיראס עסלי

בשם המשיבים: עו"ד רן רוזנברג

פסק-דין

המשנה לנשיאה ח' מלצר:

1. עניינה של העתירה שבפנינו בתכנית "ג'האלין מערב" מס' 1627/6 (להלן: התכנית). העותרים מבקשים בעתירתם כי נורה למשיבים לבוא וליתן טעם מדוע לא יימנעו המשיבים מביצוע פעולות שיש בהן כדי לסכל את פסק הדין שניתן ב-בג"ץ 5031/15 אלנבי נ' המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון (08.02.2016) (להלן: פסק הדין בעתירה הקודמת) וכדי לפגוע בזכויות הקנייניות והתכנוניות של העותרים, לרבות

פעולות כגון הצבת מבנים יבילים והעברת ההחזקה בשטחי התכנית לצדדים שלישיים. עוד מבקשים העותרים סעדים הנוגעים לפסק הדין בעתירה הקודמת ולתיקון התכנית, ומבקשים כי נורה למשיבים ליתן טעם מדוע לא יחדלו מהעברת האוכלוסיה הבדואית ממקומות מגוריה – לאדמות נשואות העתירה.

2. בד בבד עם הגשת העתירה, העותרים הגישו גם בקשה לצו ביניים, במסגרתה ביקשו כי נורה למשיבים להימנע משינוי המצב הקיים בפועל בתכנית, לרבות הימנעות מהצבת בניינים, או העברת ההחזקה בשטח לצדדים שלישיים, וכן ביקשו צו שיורה למשיבים להימנע מביצוע כל פעולה בשטח התכנית, לרבות הימנעות מאכלוס שטחה.

בתאריך 20.09.2018 השופט מ' מזוז דחה את הבקשה לצו הביניים.

להלן יובאו הנתונים הנדרשים להכרעה בעתירה.

רקע עובדתי

3. בתאריך 20.07.2015 מספר מהעותרים בעתירה זו, שהם בעלים של חלק מהשטחים נשואים העתירה, הגישו עתירה קודמת (בג"ץ 5031/15 הנ"ל), בגדרה ביקשו כי בית המשפט יורה למשיבים ליתן טעם מדוע לא יופסקו העבודות המתבצעות בתחומי התכנית, וכן ביקשו סעדים נוספים שעסקו בעיקר במתן זכות התנגדות לתכנית; באיסור על העברת האוכלוסיה הבדואית לאדמות נשואות העתירה; בהכרה בזכות הבעלות של העותרים לפי סעיף 78 לחוק הקרקעות העות'מאני; בביטול ההכרזה על אדמות מדינה משנת 1983 ובהבטחת גישת העותרים לאדמותיהם (להלן: העתירה הקודמת).

4. בתאריך 06.08.2015 הוגשה על ידי המשיבים תגובה מקדמית לעתירה הקודמת, בגדרה נטען כי דין העתירה להידחות על הסף בשל שיהוי ובשל קיומו של סעד חלופי. כן נטען כי יש לדחות את העתירה לגופה, שכן העבודות בשטח התכנית מבוצעות בהתאם לדין, לפי היתר בניה שהוצא מכוח תכנית בניין עיר שאושרה, במקרקעין שהוכרזו לפני שנים רבות כאדמות מדינה. באותה תגובה צוין גם כי במסגרת בדיקת הצוות לתיחום אדמות מדינה באזור יהודה ושומרון (להלן: צוות קו כחול), נקבע כי תא השטח הצפוני בתכנית (להלן: השטח הצפוני) איננו שייך לאדמות המדינה, והיתר הבניה שהוצא לגביו איננו תקף, כך שלא ניתן לבצע בו עבודות.

בתאריך 01.02.2016 הגישו המשיבים תגובה נוספת בעתירה הקודמת, בה נמסר כי השטח הצפוני ייגרע מתחומי התכנית, וכי אם צוות קו כחול יקבע ביחס לשטח נוסף (להלן: השטח הדרומי) כי מדובר בקרקע פרטית – המשיבים יפעלו לגריעתו מתחומי התכנית.

5. בתאריך 08.02.2016 ניתן פסק הדין בעתירה הקודמת, שקבע כך:

“לאחר שיג ושיח סוכם כדלקמן:

1. המדינה מצהירה כי לא תהיה כל בנייה מכל סוג על הקרקעות המסומנות בקווים אדומים וצהובים במפה שצורפה לתגובה מיום 1.2.2016. במובן זה באו העותרים על סיפוקם.

2. העותרים שומרים על כל זכויותיהם לנקוט בהליכים של רישום ראשון לגבי כל הקרקעות.

3. לאחר מתן ההכרעה הסופית של צוות “קו כחול” יודע על כך לבא כוח העותרים וטענות כל הצדדים שמורות להם.

4. נרשמה הצהרתה של המדינה כי תפעל להוצאת השטח הצפוני מגדר התכנית.

5. נרשם האמור בהודעת המדינה מיום 1.2.2016.

6. בכך מסתיים הליך זה בלא צו להוצאות.”

לאחר שניתן פסק הדין הנ”ל, העותרים פנו למשיבים במהלך שנת 2016 בעניין בירור סטטוס עבודת צוות קו כחול, והצעדים שנעשים להחרגת השטח הצפוני מהתכנית. בתאריך 22.09.2016 נמסר לעותרים כי בחינת צוות קו כחול טרם הסתיימה, וכי ככל שיוחלט על תיקון גבולות התכנית – הודעה מתאימה תימסר להם. במהלך שנת 2017 העותרים פנו שוב למשיבים, ונענו כי עבודת צוות קו כחול טרם הסתיימה, וכי ככל שיוחלט על גריעת שטחים – התכנית תתוקן בהתאם.

יצוין כי כפי שנמסר על ידי המשיבים בעתירה זו, לא נעשו בשטח הצפוני או בשטח הדרומי עבודות בניה, ואף אין בכוונת המשיבים לבצע עבודות בשטחים אלה. המשיבים מסרו בנוסף בהקשר זה כי מרבית עבודות הבניה בשטחי התכנית הושלמו.

יועזר בנוסף כי לדברי המשיבים, התכנית מיועדת להעתקת הבניה הבלתי חוקית במתחם "חאן אל אחמר" לשטח התכנית, וכי מתווה זה אושר על ידי בית המשפט בעתירות שאוחד בהן הדיון ב-בג"ץ 3287/16, בג"ץ 2242/17 ו-בג"ץ 9249/17.

6. כעולה מתגובת המשיבים, נכון לעת הנוכחית – טרם נגרע השטח הצפוני מתחומי התכנית, וזאת: "מטעמים הנוגעים לסדרי עדיפויות". באשר לעבודת צוות קו כחול בעניין השטח הדרומי – המשיבים מסרו כי הבדיקה התקדמה, אך טרם הושלמה.

7. נוכח השתלשלות הדברים הנ"ל – בתאריך 29.07.2018 הוגשה העתירה שבפנינו.

8. במקביל לעתירה החדשה – הוגשה בקשה לביזיון בית משפט בהקשר לפסק הדין בעתירה הקודמת, במסגרתה בית המשפט התבקש להורות למשיבים להימנע מביצוע כל פעולה שיש בה כדי לסכל את ביצוע פסק הדין בעתירה הקודמת, וכן התבקש צו ארעי שיורה למשיבים להימנע מהצבת מבנים ו/או העברת ההחזקה בקרקע לצדדים שלישיים. בקשה זו נדחתה על-ידי כב' השופטים: נ' סולברג, ד' מינץ ו-ע' גרוסקופף בתאריך 02.09.2018, תוך שנקבע כי:

"ספק אם פקודת ביזיון בית משפט חלה על המדינה, ומכל מקום המדינה הצהירה בתגובתה כי לא נעשו ולא יעשו עבודות בניה בתא השטח הצפוני ובתא השטח הדרומי - הם המקרקעין נשוא בקשת הביזיון, וכי היא פועלת להגשמת היבטיו האחרים של פסק הדין. בשים לב להצהרות המדינה, ולנוכח העובדה כי המבקשים וכן שלושה אחרים הגישו לבית משפט זה עתירה חדשה (בג"ץ 5685/18) במסגרתה התבקש סעד לפיו "יחדלו המשיבים מלבצע פעולות שיש בהן לסכל את ביצוע פסק הדין בתיק בג"ץ 5031/15...", וכן סעדים נוספים שעניינם תיקון התוכנית החלה על המקרקעין והעברת הזכויות בה, אין מקום להידרש למחלוקות שבין הצדדים במסגרת בקשת הביזיון שלפנינו. טענות העותרים ידונו, ככל שימצא לנכון לעשות כן, במסגרת הדיון בעתירה החדשה שהגישו.

לפיכך, הבקשה לביזיון נדחת מבלי להביע עמדה לגופם של דברים."

9. לטענת העותרים, המשיבים נמנעים מלציית להוראות פסק הדין בעתירה הקודמת, ופועלים לסיכולו על ידי איכלוס שטחי התכנית והעברת קרקעות לידי צדדים שלישיים. בכך, לשיטת העותרים, יש כדי לפגוע באופן בלתי הפיך בזכויות הקניין והתכנון של תושבים באזור.

העותרים מעלים בנוסף טענות קנייניות ביחס להיקף התיקון שהמשיבים צריכים לבצע בתכנית, כשלטענתם נפלה טעות במפה שציירו המשיבים בעתירה הקודמת, כך שלא סומנו בה שטחים נוספים שעובדו במשך עשרות שנים, ומשכך יש לקבוע שהם שטחים פרטיים ולהחריג אותם מהתכנית.

10. המשיבים טוענים מנגד כי דין העתירה להידחות על הסף ולגופה. בתוך כך, נטען כי העותרים חוזרים על הטענות שנדונו בעתירה הקודמת, ומעלים בשנית טענות קנייניות בדבר מעמד השטחים, מושאי התכנית, וכן טענות כנגד התכנית עצמה, לרבות יישומה וייעודה לאוכלוסיה הבדואית. דין טענות אלו להידחות על הסף לטענת המשיבים, שכן אלה נדונו והוכרעו בפסק הדין בעתירה הקודמת, וחל עליהן העיקרון של מעשה בית דין.

11. המשיבים טוענים בנוסף באשר לטענות העותרים להפרת פסק הדין בעתירה הקודמת, כי דין טענות אלו להידחות לגופן, שכן המשיבים לא הפרו את פסק הדין הנ"ל והם גורסים שעמדו במחויבויותיהם ובהצהרותיהם על פיו.

12. יתר על כן, לגישת המשיבים, יש לדחות את טענת העותרים באשר לטעות במפה שצורפה בעתירה הקודמת. המשיבים מציינים בהקשר זה כי הסימון שנעשה על המפה בוצע בידעתם ובהסכמתם של העותרים, והתקבל על ידי בית המשפט. בנוסף, טענת העותרים ביחס לטעות בסימון הנ"ל מועלית בחלוף למעלה משנתיים מעת שניתן פסק הדין בעתירה הקודמת, ולכן אין מקום לסטות מעיקרון סופיות הדיון ולדון בה כעת. זאת ועוד: המשיבים טוענים כי חרף טענות העותרים בדבר זכויותיהם במקרקעין – לא הוגשה על ידם עד כה בקשה לרישום ראשון.

בנוסף לאמור, המשיבים טוענים כי אין כל עילה להתערבות בפעולותיהם בשטחי התכנית. זאת, שכן אף שהשטח הצפוני והשטח הדרומי טרם נגרעו מהתכנית,

בפועל כלל לא בוצעו בהם עבודות בניה, ואף לא הוצאו היתרי בניה ביחס אליהם. משכך, אין יסוד לטענות העותרים לפגיעה בזכויותיהם הקנייניות והתכנוניות.

התפתחויות נוספות

13. בתאריך 26.11.2018 התקיים דיון בעתירה בפנינו, ובסופו הורינו כדלקמן:

1. "המשיבים יגישו תוך ששה חודשים מהיום הודעת עדכון לגבי התקדמות מימוש פסק הדין שניתן ב-בג"ץ 5031/16 ביחס לגריעת השטחים עליהם דובר בפסק הדין הנ"ל, ובגדרה יפרטו המשיבים אילו פעולות עשו בהקשר זה בתקופת ששת החודשים האמורים.

2. העותרים יהיו רשאים להגיב להודעה המעדכנת הנ"ל תוך 30 ימים מעת שזו תגיע לידיהם.

3. בהיאסף החומר הנ"ל – נחליט בדבר דרך המשך הטיפול בעתירה."

14. לאחר הארכות מועד שניתנו למשיבים – בתאריך 04.07.2019 הוגשה ההודעה המעדכנת מטעמם. במסגרת זו, נמסר כי בתאריך 11.04.2019 נערכה פגישת עבודה בעניין מימוש פסק הדין בעתירה הקודמת, ובסיומה נקבע כי צוות קו כחול יבחן את גבולות השטח הדרומי. לפיכך, בתאריך 18.04.2019 הצוות הנ"ל המליץ על גריעת השטח הדרומי, והמלצה זו נבחנה על-ידי מחלקת יועמ"ש איו"ש, לצורך המשך טיפול בגריעת השטחים.

עוד נמסר בהודעה הנ"ל כי לאחר שהתקיימו ישיבות עבודה נוספות, בתאריך 20.05.2019 הוחלט כי על אף שטרם הושלמה עבודת צוות קו כחול, הגורמים הרלבנטיים יפעלו להפקדת תכנית עדכנית בשטח ג'האלין מערב, שתכליתה לשנות את ייעודם של השטח הצפוני והשטח הדרומי, כך שיוחזרו לייעודם המקורי, ולמעשה ייגרעו משטחי התכנית.

בתאריך 04.06.2019 הובא התכנון הנ"ל לדיון בפני ועדת המשנה לתכנון ולרישוי שלצד מועצת התכנון העליונה, כדי שזו תאשר את הפקדתה להערות הציבור. לאחר דיון, התכנית הנ"ל אושרה להפקדה, ונקבע שבמהלך תקופת ההפקדה תבוצע מדידה חדשה של השטח וזו תעודכן במסמכי התכנית. לפיכך, בתאריך 18.06.2019 בוצעו מדידות בשטח התכנית, וכן בוצעו תיקונים טכניים במסמכי התכנית, והמשיבים ציינו כי לאחר שמנהלת לשכת התכנון תחתום עליה – התכנית הנ"ל תפורסם להפקדה,

וכי דבר הפקדתה יפורסם לציבור למשך 60 ימים במהלכם ניתן יהיה להתנגד לה, והמשך הליך אישורה ייעשה בהתאם לדין.

המשיבים הוסיפו כי אין בהליכי תכנון אלה כדי ללמד על קבלת הטענות הקנייניות של העותרים, וכי ככל שהעותרים מבקשים לברר טענות אלו – עליהם לפנות בבקשה מתאימה לוועדה לרישום ראשון.

נוכח כל האמור לעיל – המשיבים חזרו וטענו כי הם מבצעים את כל החיובים שקיבלו על עצמם בפסק הדין בעתירה הקודמת, ועומדים בהצהרות שמסרו במסגרת זו.

15. בהמשך לאמור ובהתאם לרשות שניתנה להם לעשות כן, העותרים הגיבו בתאריך 06.01.2020 להודעה המעדכנת מטעם המשיבים. בתוך כך, נטען כי על אף המלצת צוות קו כחול לגריעת השטח הדרומי, עבודה זו טרם הושלמה, וכי אין בפעולותיהם עד הנה, כפי שדווחו על ידי המשיבים, כדי להביא לביצוע החובות המוטלות עליהם מכוח פסק הדין בעתירה הקודמת.

16. לאחר הצגת הרקע העובדתי, טענות הצדדים וההתפתחויות שחלו במכלול – הגיעה העת להכריע בעתירה, ולכך נעבור עתה.

דיון והכרעה

17. בעקבות עיון במכלול החומר שבתיק ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים – הגענו למסקנה כי דין העתירה להידחות, בנתון לאמור בפסקה 24 סייפא שלהלן. הנימוקים להחלטה זו יובאו מיד בסמוך.

18. באשר לטענותיהם הקנייניות של המשיבים – נראה כי דין אלו להידחות על הסף, שכן הן כבר נדונו והוכרעו במסגרת פסק הדין בעתירה הקודמת, ומשכך חל עליהן מעשה בית דין. נבהיר ונפרט להלן.

19. בית משפט זה נדרש, בגדר פסק הדין בעתירה הקודמת, לסוגיית מעמד המקרקעין בתחומי התכנית, לרבות טענות העותרים כנגד הכרזת שטחים אלה כאדמות מדינה, וכן דן בטענות העותרים כנגד התכנית עצמה, יישומה וייעודה לקהילה הבדואית. בהקשר זה, ההלכה הפסוקה קובעת כי מעשה בית דין חל גם על עתירות המוגשות לבית משפט זה בשבתו כבג"ץ, וגם על מי שלא היה שותף להליך הקודם, אך יש לו זיקה לעניין הנדון

בו (מה גם שבענייננו, חלק מהעותרים בעתירה זו היו גם העותרים בעתירה הקודמת).
בהקשר זה יפים הדברים שנקבעו ב-בג"ץ 4047/05 פרחי נ' שר הפנים (לא פורסם):

"מושכלות ראשונים הם כי צד לדיון שכבר הוכרע בבית המשפט, אינו רשאי לשוב ולחזור על טענות שהועלו בדיון הקודם. כלל זה הוחל גם על הדיונים המתנהלים בבית המשפט הגבוה לצדק, אם מכוח תורת "מעשה בית דין" ואם מתוך מטרה שזמנו של בית המשפט לא יבוזבז לריק על ידי מתדיינים שיביאו לפתחו בשנית עתירות שכבר הוכרעו (בג"ץ 20/64 "המסייר" בע"מ נ' המפקד על התעבורה, פ"ד יח(3) 245, 250; בג"ץ 7198/93 מישראל בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר, פ"ד מח(2) 844, 851; בג"ץ 3731/95 שמואל סעדיה, עו"ד נ' לשכת עו"ד הדין (לא פורסם)). לא אחת, הביע בית משפט זה את הסתייגותו מהושטת סעד לבעל דין אשר מטריד את בית המשפט בעניין שכבר נדון בפניו. ניסיונם של מתדיינים לעורר שוב טענות שכבר נדחו על ידי בית המשפט, נתפס, ובצדק, כשימוש לרעה בהליכי המשפט."

עיינו גם: בג"ץ 5193/18 ועד תושבי הכפר אלח'אן אלאחמר נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (05.09.2018); בג"ץ 4842/06 פלוני נ' שר הפנים (11.04.2007); בג"ץ 3785/06 סיני נ' מפכ"ל משטרת ישראל (25.09.2006); בג"ץ 8917/06 עטא נ' שר הפנים (09.01.2007).

לאור האמור לעיל, יש לדחות, כאמור, את טענותיהם הקנייניות של העותרים, לרבות טענתם באשר לטעות במפה שצורפה בעתירה הקודמת (שהועלתה לראשונה רק בחלוף למעלה משנתיים ממועד מתן פסק הדין בעתירה הקודמת).

20. למעלה מן הצורך, יש להוסיף כי למרות שהשטח הצפוני והשטח הדרומי טרם נגרעו באופן סופי מן התכנית – הלכה למעשה לא בוצעו בשטחים אלה כל עבודות בניה, לא הוצאו היתרי בניה לגביהם והמשיכים אף הצהירו כי אין בכוונתם לעשות כן. משכך, אין במימוש התכנית (בגזרות אחרות שלה) כדי לפגוע בזכויות הנטענות של העותרים ביחס לשטחים הנ"ל, וגריעת השטח הצפוני והשטח הדרומי ממילא לא תביא לשינוי מהותי במערך הדרכים, כפי שנטען על ידי העותרים.

21. זאת ועוד – אחרת. לא מצאנו גם מקום להיעתר לטענת העותרים כי המשיבים הפרו את חובותיהם הנובעות מפסק הדין בעתירה הקודמת.

אכן, עיקרון יסוד במשפטנו הוא כי פסקי דין יש לקיים. כך נקבע בהקשר זה

בעבר:

"משניתן פסק דין סופי בהתדיינות, אין הצדדים יכולים להעלות טענות, בוודאי בנושאים שהוכרעו בפסק הדין... פסק הדין מבהיר לכלל הגורמים המעורבים שהסתיים ההליך המשפטי, ובכפוף לחריגים ייחודיים, על הגורמים הרלוונטיים לפעול ליישומן של פסק הדין ולביצוע התוצאה האופרטיבית שנקבעה בו" (בג"ץ 9060/08 עבאדלה נ' שר הביטחון, אהוד ברק, פ"ד סה(2) 669, בפסקה 6 לפסק דינו של הנשיא א' גרוניס (2012) (להלן: עניין עבדאללה) (ההדגשה שלי – ח"מ).

עיינו גם: בג"ץ 2144/20 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' יושב ראש הכנסת (25.03.2020) (להלן: עניין התנועה למען איכות השלטון); בג"ץ 9949/08 חמאד נ' שר הבטחון (14.11.2016); בג"ץ 8887/06 אל-נאבות נ' שר הביטחון (החלטה מתאריך 25.03.2012); בג"ץ 7713/05 נוח התאחדות ישראלית של ארגונים להגנת בעלי חיים נ' היועץ המשפטי לממשלה (22.02.2006).

עיקרון יסוד זה מבטיח שההליך השיפוטי לא יהיה הליך סרק, ושתוצאותיו ימומשו (עניין עבדאללה, בפסקה 9 לפסק דינו של הנשיא א' גרוניס). הדברים נכונים ביתר שאת כאשר על ביצוע פסק הדין אמונות רשויות המדינה (עניין התנועה למען איכות השלטון), עליהן חלות חובות עצמאיות לפעול במהירות הראויה ובאופן סביר בכל עניין, בהיותן נאמנות הציבור (ראו: בג"ץ 5931/04 מזורסקי נ' מדינת ישראל משרד החינוך, פ"ד נט(3) 769 (2004); החלטת הרשם י' מרזל (כתוארו אז) ב-בג"ץ 8060/03 קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל (26.04.2006)).

22. יתר על כן, במקרה דנן המשיבים הציגו בפנינו תמונה מפורטת, הכוללת את כל הצעדים שנקטו על ידם לצורך מימוש החובות שהוטלו עליהם בפסק הדין בעתירה הקודמת. בתוך כך, עודכנו: כי קוימו מספר פגישות עבודה בנושא, בהשתתפות הגורמים הרלבנטיים; כי עבודת צוות קו כחול נמצאת בעיצומה, וכי הצוות הנ"ל המליץ על גריעת השטח הדרומי; כי המלצת צוות קו כחול נבחנה על-ידי מחלקת יועמ"ש איו"ש לצורך טיפול בגריעת השטחים; כי הגורמים הרלבנטיים פעלו להפקדת תכנית עדכנית, אשר בגדרה, בין היתר, ישונה ייעודם של השטח הצפוני והשטח הדרומי, כך שהם ייגרעו משטחי התכנית למעשה; כי התכנית הנ"ל הובאה לדיון בפני ועדת משנה לתכנון ולרישוי, לצורך אישורה להפקדה ולהערות הציבור, וכי כך אכן נעשה; כי בוצעו מדידות בשטח התכנית, בהתאם להחלטת ועדת המשנה לתכנון ולרישוי, ובוצעו תיקונים טכניים במסמכי התכנית

וכי לאחר חתימה על התכנית המתוקנת (להלן: התכנית המתוקנת) – היא תפורסם להפקדה לתקופה של 60 ימים, במהלכה ניתן יהיה להגיש התנגדויות לגביה.

הנה כי כן, התהליך עוד לא הושלם במלואו, והוראות פסק הדין בעתירה הקודמת טרם קוימו באופן מוחלט, אך נוכח כל הפעולות שננקטו על ידי המשיבים עד כה (שתמציתן פורט לעיל), נראה כי הם אכן פועלים לקיום מחויבויותיהם מכוח פסק הדין בעתירה הקודמת.

23. לאור כל האמור לעיל, ומשלא נסתרה חזקת תקינות המינהל, המקימה הנחה כי פסק דין שניתן נגד המדינה יקום (ראו: עניין התנועה למען איכות השלטון; בג"ץ 2020/19 קיבוץ נחל עוז נ' מדינת ישראל משרד החקלאות (05.01.2020); בג"ץ 5801/15 דיבובי אהרון מאיר (ע"ר) נ' ממשלת ישראל משרד החינוך ועדת תמיכות (16.01.2018)) – גם דין טענות העותרים המבקשות לערער על החזקה הנ"ל להידחות.

24. העתירה נדחית איפוא – ללא צו להוצאות. עם זאת זכויות וטענות הצדדים שמורות להם לעתיד ביחס להשגות שיועלו, ככל שיועלו, בעקבות הפקדת התכנית המתוקנת.

ניתן היום, י"ד בתמוז התש"ף (06.07.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה